

دستمزد دلاری برای هنجار شکنی

خطیب نماز جمعه تهران: خبرهایی وجود دارد که نشان می‌دهد افرادی برای حضور با پوشش‌های ناهنجار در عرصه اجتماعی، از خارج از کشور دلار و ارز دریافت می‌کنند تا با یکی از ارزشمندترین سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی ملت ایران مقابله کنند

حجاب و عفاف ریشه‌های عمیقی در باورهای مردم کشور مان دارد، آنچنانکه حجاب و پوشش بانوان ایرانی با تار و پود تاریخ این سرزمین آمیخته شده‌است. تغییر نگاه و سبک زندگی نسل‌های جدیدتر اما حاصل پروژه‌ای است که سال‌هاست تغییر نگاه و باورهای نسل جوان پیش برده‌است. هدف بعدی این پروژه، سرگرم کردن نسل جوان به مظاهر و استانداردهای زیبایی‌هاییبودی و خروجی آن، بی‌تفاوتی نسبت به ارزش‌های ملی و آماذگی ذهنی برای سلطه‌پذیری است؛ جریانی که برای به ثمر رساندن آن، شاهد تخرکات گسترده‌ای در فضای مجازی و فضای حقیقی هستیم؛ از استخدام بلاگرها برای تغییر نگاه و سبک زندگی تا استخدام افرادی برای عادی‌سازی بدپوششی در سطح شهر که به دلار پول می‌گیرند. تغییر در سبک زندگی و نگاه مردم کشورمان پروژه‌ای است که پس از پایان جنگ تحمیلی هشت‌ساله با تغییر مؤلفه‌ها و پارادایم‌های اجتماعی کلید خورد و رفته‌رفته با نگاه سلیقه‌ای برخی مدیران و سیاسی کردن مسئله حجاب و عفاف جلورفت. کار به جایی رسید که بدحجابی‌های سازمان‌یافته از سوی باندهای خارج از کشور به شکل گسترده‌ای وارد عرصه شدند تا هنجار پوشش و حجاب را بشکنند و از خط قرمزهای آن عبور کنند. در این میان شبکه‌های ماهوارای هم وارد عمل شدند. اما با گسترش اینترنت و روی کار آمدن شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی، زمینه‌ها برای این هنجارشکنی و عبور از خط قرمزهای حجاب و عفاف بیش از پیش فراهم شد، چراکه عبور از این خط قرمزها در فضای مجازی بسیار در دسترس‌تر بود، اما اذهان عمومی جامعه را برای پذیرش و عادی‌سازی بدحجابی و بدپوششی در فضای رنل جامعه آماده می‌کرد.

■ **عادی‌سازی بدحجابی در فضای مجازی**

به همین خاطر هم رفته‌رفته با بروز و ظهور پدیده اینفلونسرری در فضای مجازی، فعالیت‌های برنامه‌ریزی‌شده در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی شکل گرفت و بلاگرها به عنوان صحنه‌گردانان جدید تغییر فرهنگ و باورهای جامعه و عادی‌سازی و جریان‌سازی در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی وارد عرصه شدند. بدین ترتیب، با عبور از خط قرمزهای فرهنگی و باورهای دینی در حوزه حجاب و عفاف و پوشش، گام‌های نخست برداشتن حجاب را در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی شاهد بودیم. در این میان، پروژه‌هایی همچون چهارشنبه‌های سفید، آزادی‌های یواشکی و دختران خیابان انقلاب هم کلید خورد تا عادی‌سازی بدحجابی و بی‌حجابی را از فضای مجازی به سطح جامعه آورده و با نمایش تصاویر بدحجابی‌های یواشکی در فضای مجازی و ضرب دادن به آن، افراد بیشتری را برای این هنجارشکنی ترغیب کنند. لیدرهای تمامی این جریان‌ها، اعم از جریان بلاگرها و اینفلونسررها با جریان افسرد و گروه‌های سازمان‌یافته، اما مستخدمین شبکه‌هایی‌بودند که هدف نهایی شان نه فقط گسترش بدحجابی و بی‌پندوباری در جامعه‌ارزشی ایران، بلکه

تضعیف و سلطه‌پذیر کردن جامعه ایرانی بود.

■ **دستمزد دلاری برای هنجارشکنی**

ماجرای سازماندهی مغرضانه و تغذیه مالی شبکه‌های هنجارشکن در کشور، موضوعی است که حجت‌الاسلام والمسلمین حاج‌علی‌کبری، خطیب نماز جمعه تهران، با اشاره به گزارش‌هایی درباره حمایت مالی از برخی رفتارهای هنجارشکنانه تأکید کرد: «خبرهایی وجود دارد که نشان می‌دهد افرادی برای حضور با پوشش‌های ناهنجار در عرصه اجتماعی، از خارج از کشور دلار و ارز دریافت می‌کنند تا با یکی از ارزشمندترین سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی ملت ایران مقابله کنند.»

وی بافت اصلی جامعه و خانواده‌های ایرانی را بافتی مبتنی بر حیا، عفاف و خانواده‌محوری دانست و این پدیده‌ها را امری تحمیلی بر فرهنگ عمومی کشور محسوب کرد.

از نگاه حجت‌الاسلام علی‌کبری، تحرکات سازمان‌یافته‌ای با پشتیبانی دشمنان برای ترویج فرهنگی، رفتارهای هنجارشکنانه و جابه‌جا کردن مرزهای عفت و حیا در حال انجام است و این اقدامات با سوءاستفاده از شرایط پس از جنگ دنبال می‌شود.

وی ادامه داد: «کنون وظیفه مؤمنان است که با بصیرت وارد میدان شوند. این دغدغه تنها به بانوان محجبه یا خانواده‌های مذهبی محدود نیست، بلکه بسیاری از افرادی که حتی پوشش متعارف‌تری دارند نیز نسبت به صحنه‌های ناهنجار اجتماعی ابراز نگرانی می‌کنند.»

■ **راهکار عاقلانه، خردمندانه، برنامه‌ریزی‌شده**
حجت‌الاسلام والمسلمین حاج‌علی‌کبری در ادامه با تأکید بر ضرورت پرهیز از برخوردهای احساسی، اظهار داشت: «مواجهه با این مسئله نباید صرفاً احساسی باشد، چراکه چنین رویکردی نه‌تنها به حل مشکل کمک نمی‌کند، بلکه زمینه دوقطبی‌سازی، تنش و

خانواده‌ها هم نگران وضعیت سرویس مدرسه امسالند و هم پیگیر هزینه سال گذشته

قصه ناتمام سرویس مدارس

بلکه بخشی از فرایند یادگیری و رشد آنهاست که باید بدان توجه شود. پس بی‌تردید وقتی روز دانش‌آموز از همان ابتدا با خستگی آغاز شود، ادامه مسیر هم می‌تواند دشوار تر باشد.

■ **دغدغه گذشته و نگرانی از آینده**

اما ماجرای سرویس مدارس فقط به ساعت بیدار شدن دانش‌آموزان ختم نمی‌شود. پای یک دغدغه قدیمی دیگر هم وسط است؛ هزینه‌ای که هر سال با شروع ثبت‌نام‌دوباره به فهرست نگرانی‌های خانواده‌ها اضافه می‌شود. برای بسیاری از خانواده‌ها، آغاز سال تحصیلی فقط خرید کیف و دفتر و لباس مدرسه نیست، بلکه مجموعه‌ای از هزینه‌های ریز و درشتی است که وقتی کنار هم قرار می‌گیرند، رقم قابل توجهی می‌شود. در این میان، سرویس مدرسه هم یکی از همان هزینه‌هایی‌است که گاهی حساب و کتاب خانواده‌ها را سخت‌تر می‌کند. والدین می‌گویند انتظارشان این نیست که خدمات سرویس مدارس بدون هزینه باشد، اما آنچه برای آنها اهمیت دارد، شفاف بودن مبلغ پرداختی و تناسب هزینه با کیفیت خدماتی است که دریافت می‌کنند.

خانم گندمی یکی از والدینی است که دو پسر مدرسه‌ای دارد و درباره هزینه‌های سرویس مدرسه می‌گوید: «وقتی بچه مدرسه‌ای داری، نمی‌توانی خیلی از هزینه‌ها را حذف کنی. سرویس هم برای خیلی از خانواده‌ها انتخاب نیست، کم ضرورت است. گاه به قدری این هزینه سرسام‌آور می‌شود که اصلاً نمی‌دانیم بر چه اساسی تعیین شده‌است.

■ **مبالغی که بر نگشت**

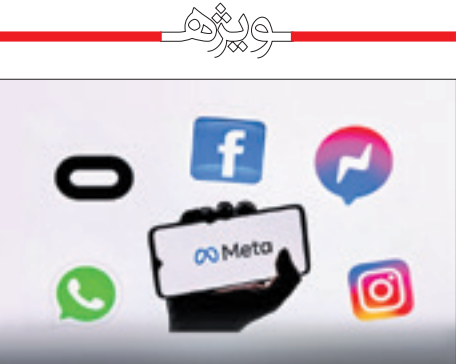
اما داستان سرویس مدارس فقط به روزهایی که دانش‌آموزان راهی مدرسه می‌شوند مربوط نیست؛ بلکه هزینه سرویس روزهایی که مدارس تعطیل شدند و کلاس‌ها به فضای مجازی رفت، همچنان در هاله‌ای از ابهام است. با شروع جنگ تحمیلی سوم و مجازی شدن مدارس از اسفندماه سال گذشته، عملاً از سرویس مدرسه استفاده نشد. در چنین شش‌ریایی، برخی خانواده‌ها انتظار داشتند هزینه روزهایی که خدماتی دریافت نکرده‌اند، به آنها بازگردانده شود. بااین حال، برخی والدین می‌گویند این اتفاق در همه مدارس به یک شکل رخ نداد و به‌ویژه در بعضی مدارس غیر دولتی، مبالغ پرداخت‌شده بابت سرویس به طور کامل یا به موقع به خانواده‌ها بازنگشت. آقای حسن‌زاده در این رابطه می‌گوید: «وقتی مدرسه تعطیل شد، طبیعتاً سرویس هم استفاده نمی‌شد. انتظار داشتیم هزینه روزهایی که خدماتی دریافت نکردیم، محاسبه و برگردانده شود. اما پاسخی که به ما دادند، این بود که هزینه برگردانده نمی‌شود. هرچند راه برای شکایت باز است، اما بر فرض که این شکایت به نتیجه هم برسد، چطور می‌توانیم فرزندان را در سال تحصیلی جدید راهی همان مدرسه‌ای کنیم که از آن شکایت کردیم؟!»

■ **لژوم شفافیت در دریافت مبالغ و نظارت دقیق بر سرویس‌ها**

این گلایه‌ها اما فقط محدود به تهران نیست و در شهرهای مختلف کشور نیز خانواده‌هایی چنین دغدغه‌ای را مطرح کرده‌اند. در مشهد نیز موضوع بازگشت هزینه سرویس مدارس در دوره آموزش غیر حضوری، به یکی از موارد مورد پیگیری تبدیل شد. در همین ارتباط، سیدجعفر تشکری هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر تهران، درباره نرخ سرویس مدارس گفت: «شورای اسلامی شهر تهران نرخ عادلانه‌ای را برای سرویس مدارس تعیین کرده‌است؛ نرخ‌ی که هم برای خانواده‌ها قابل قبول باشد و هم برای رانندگان سرویس مدارس از نظر اقتصادی صرفه داشته باشد.»

او با اشاره به اینکه نرخ‌های مصوب باید به اطلاع خانواده‌ها و مدارس برسد، ادامه می‌دهد: «دریافت هر گونه مبلغی بیش از نرخ مصوب شورای شهر، غیرقانونی است و شهروندان و والدین می‌توانند تخلفات را از طریق سامانه ۱۳۷ شهرداری تهران یا سازمان مدیریت و نظارت بر تاکسیرانی گزارش کنند.»

تشکری هاشمی همچنین درباره فعالیت سرویس‌های غیر مجاز می‌گوید خانواده‌ها باید از شرکت‌هایی استفاده کنند که مجوز رسمی سازمان تاکسیرانی را دارند، چراکه در این صورت علاوه بر کنترل نرخ‌ها، موضوعاتی مانند ایمنی خودرو و صلاحیت رانندگان نیز قابل نظارت خواهد بود.

متاد امریکا

۹۴۲ میلیون دلار محکوم شد

دادگاه نیومکزیکو در ادامه پرونده جنجالی ایمنی کودکان، شرکت متا را به پرداخت ۹۴۲ میلیون دلار محکوم کرد. دادگاه ایالتی نیومکزیکو در ادامه پرونده جنجالی ایمنی کودکان، شرکت متا (صاحب اینستاگرام، فیسبوک و واتساپ) را به پرداخت ۵۶۷ میلیون دلار دیگر محکوم کرد.قاضی پرونده با اعلام اینکه فعالیت‌های متا مصداق «مزاحمت عمومی» است، تأکید کرد که آسیب‌های ناشی از این پلتفرم‌ها صرفاً محدود به فضای مجازی نبوده و به دنیای واقعی نیز تسری یافته است.

در ماه مارس گذشته، هیئت منصفه نیومکزیکو در پرونده‌ای که توسط دادستان کل این ایالت اقامه شده‌بود، متا را به دلیل نقض قوانین حمایت از مصرف‌کننده و کوتاهی در حفظ ایمنی کودکان و بهره‌کشی جنسی از آنان مسئول شناخته و این شرکت را به پرداخت ۳۷۵ میلیون دلار جریمه مدنی محکوم کرد.

در مرحله دوم دادرسی که با هدف تعیین تکلیف وضعیت «مزاحمت عمومی» و سنجش میزان آسیب به کاربران نوجوان بر گزار شد، دادگاه شرکت متا را مکلف کرد مبلغ ۵۶۷ میلیون دلار دیگر به صندوق «کاهش آسیب» جهت اجرای برنامه‌های حمایتی در نیومکزیکو پرداخت کند.

قاضی «برایان بیدشید» در حکم خود، پلتفرم‌های متا را به کارخانه‌هایی تشبیه کرد که محصولاتشان همان تبلیغات و محتوای منتشرشده در اپلیکیشن‌هاست. وی آسیب‌های روانی و استثمار جنسی کودکان در این پلتفرم‌ها را «آلودگی» ناشی از فعالیت این کارخانه‌ها دانست و تأکید کرد همان‌طور که آلودگی، حق عمومی تنفس هوای پاک را سلب می‌کند، فعالیت‌های متانیز فراتر از بستر نرم‌افزاری، کل جامعه و به‌ویژه کودکان را تحت تأثیر قرار داده‌است. اگرچه متا تهدید کرده بود که در صورت صدور حکم سنگین، ممکن است فعالیت خود را در نیومکزیکو متوقف کند و این حکم را فراتر از توان عملیاتی دانسته است، اما «انول تورز»، دادستان کل نیومکزیکو، این اظهارات شرکت متا را صرفاً یک «ترند تبلیغاتی» برای فرار از مسئولیت دانست. دادگاه نیز تصریح کرد هدف این حکم، تعطیلی فعالیت‌های متا نیست، بلکه ملزم کردن این شرکت به جبران آسیب‌های ناشی از عملکرد گذشته‌اش است.

بخش عمده‌ای از جریمه نقدی برای برنامه‌های آموزشی ویژه معلمان، مشاوران مدرسه، روان‌شناسان و متخصصان بهداشت و مراکز سلامت جامعه هزینه خواهد شد. علاوه بر پرداخت نقدی، دادگاه دستورات سختگیرانه‌ای برای اعمال تغییرات در فیسبوک و اینستاگرام صادر کرد؛ البته در این حکم، «واتساپ» به دلیل عدم دخالت در ایجاد مزاحمت عمومی، از دایره این تغییرات مستثنی شد.

دادگاه در این رابطه دستورات اجرایی‌ای هم برای متا صادر کرد:

– حريم خصوصی نوجوانان: حفظ تنظیمات پیش فرض «خصوصی» (Private) برای تمام کاربران زیر ۱۸ سال در اینستاگرام. – محدودیت‌های فیسبوک: محدود کردن لیست دوستان کاربران زیر ۱۸ سال به سایر نوجوانان به‌صورت پیش‌فرض. – امنیت در جست‌وجو: عدم نمایش سلب‌های کاربری نوجوانان در نتایج جست‌وجو (مگر با نام کاربری دقیق) و ممنوعیت پیشنهاد (Recom-mend) این حساب‌ها به دیگران. – نظارت والدین: عدم امکان تغییر تنظیمات پیش‌فرض توسط نوجوانان، مگر با رضایت‌قیم یا اثبات رسیدن به سن قانونی (۱۸ سال).

– ارتباطات: ممنوعیت ارسال پیام توسط بزرگسالان ناشناس به کاربران زیر ۱۸ سال و ممنوعیت پیشنهاد حساب‌های نوجوانان به سایر کاربران. – مدیریت زمان و اعلان‌ها: توقف اعلان‌های فوری (-Push Notifica-tions) برای کاربران زیر ۱۸ سال در ساعات ۷ تا شب ۷ صبح و همچنین در ساعات ۸ صبح تا ۳ بعدازظهر (در روزهای غیر تعطیل سال تحصیلی). – محدودیت استفاده: اجرای محدودیت استفاده اجباری به میزان حداکثر ۹۰ ساعت در ماه برای نوجوانان.

– شفافیت: مخفی کردن «تعداد لایک‌ها» برای کاربران زیر ۱۸ سال و نمایش روزانه برنهای آموزشی جهت گزارش رفتار یا محتوای نامناسب.

قضای

پرونده ۳۱۰۰ قتل

به صلح و سازش ختم شد

بیش از ۳هزار۱۰۰ پرونده قصاص در پنج سال گذشته با صلح و سازش منتهو شده‌است.

در پنج سال گذشته، روند توسعه صلح و سازش در پرونده‌های قصاص تسهیل گرفته‌است؛ به‌گونه‌ای که با تلاش ستادهای صبر (صلح‌بخشش و رضایت)، شوراهای حل اختلاف، نهادهای مردمی و هم‌ت‌هم‌تر از همه گذشت وبرزگوار ی‌اولیای دم، بیش از ۳هزار۱۰۰ پرونده قصاص به‌سازش منتهی شده و محکومان از اجرای حکم اعدام‌رهایی یافته‌اند.

ستادهای صبر که با هدف «صلح‌بخشش و رضایت» فعالیت می‌کنند، با مشارکت مجموعه‌ای از نهادهای مردمی و دستگاه‌های مرتبط، وظیفه ایجاد زمینه گفت‌وگو، میانجی‌گری و نزدیک کردن خانواده مقتول و محکوم را بر عهده دارند. این فرآیند با حضور معتمدان، بزرگان محلی، روحانیان اقلیمی که‌از سوی مسئولان قضایی به‌عنوان یکی از ارزشمندترین اولیای دم، پرونده از اجرای حکم قصاص به مسیر صلح و سازش هدایت شود.

بررسی آمارهای پنج سال اخیر نشان می‌دهد که بخش قابل توجهی از این پرونده‌ها در نتیجه همین میانجی‌گری‌ها و فرهنگ‌سازی برای ترویج گذشت به سرانجام رسیده‌است. در بسیاری از موارد، خانواده مقتول با وجود تحمل داغ از دست دادن عزیز خود، با استناد به آموزه‌های دینی و انسانی، از حق قانونی قصاص گذشت و زمینه‌بازگشت محکوم به زندگی را فراهم کرد.مانند اقلیمی که‌از سوی مسئولان قضایی به‌عنوان یکی از ارزشمندترین جلوه‌های گذشت و نوع‌دوستی در جامعه توصیف می‌شود.

گسترش فرهنگ صلح و سازش، علاوه بر کاهش اجرای احکام قصاص، به ترمیم آسیب‌های اجتماعی و کاهش چرخه خشونت نیز کمک کرده‌است. از همین‌رو، توسعه فعالیت دستگاه قضایی، نهادهای مردمی و خانواده‌هایی اختلاف و استفاده از ظرفیت گروه‌های مردمی و خیران، به یکی از رویکردهای اصلی دستگاه قضایی در سال‌های اخیر تبدیل شده‌است.

تحقق صلح در بیش از ۳هزار۱۰۰ پرونده قصاص، صرفاً یک آمار نیست، بلکه حاصل مدلی میان دستگاه قضایی، نهادهای مردمی و خانواده‌هایی است که با گذشت از حق قانونی خود، فرصت دوباره‌ای برای زندگی به محکومان داده‌اند؛ اقدامی که در کنار اجرایی عدالت، جلوه‌ای از رأفت، گذشت و سرمایه اجتماعی را به نمایش گذاشته و می‌تواند الگویی مؤثر برای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز بسیاری از اختلافات در جامعه باشد.